

[Miljøministeren]

vigtigste forhandlinger i forbindelse med det lovforslag, der i dag fremsættes for folketinget, har derfor været ført med arbejdsministeriet, der også har inddraget arbejdsmiljørådet. Under disse forhandlinger har man været enige om at fastholde den opdeling, der hidtil har været mellem ministerierne, hvorefter arbejdsministeren er ansvarlig for de sundheds- og sikkerhedsmæssige forhold på arbejdspladserne, d. v. s. beskyttelsen af arbejdstagerne, medens miljøministeren er ansvarlig for beskyttelsen af forbrugere og det ydre miljø, d. v. s. beskyttelsen mod forurening af luft, vand og jord.

Det forslag, jeg fremsætter i dag, tager således ikke sigte på regulering af de særlige forhold i forbindelse med anvendelse af kemiske stoffer og produkter i arbejdsmiljøet. I erkendelse af, at det imidlertid i en lang række tilfælde vil være de samme kemiske stoffer, der kan give anledning til problemer i relation til arbejdsministeriets og miljøministeriets lovgivninger, har man aftalt, at der nedsættes et udvalg med repræsentanter for arbejdsministeriet og miljøministeriet til sikring af det nødvendige tætte samarbejde på området. Det er endvidere aftalt, at fabrikanter og importører af kemiske stoffer og produkter så vidt muligt kun skal indgive oplysninger ét sted, og at man så fra myndighedernes side sørger for at videresende oplysningerne til de myndigheder, der skal behandle disse – først og fremmest arbejdstilsynet og miljøstyrelsen. Der er således nedsat en arbejdsgruppe under arbejdsministeriet, der undersøger mulighederne for at etablere et EDB-baseret register til registrering af oplysningerne på arbejdsmiljøinstituttet, et register, der skal være fælles for miljøstyrelsen og arbejdstilsynet.

Også lovforslagets bestemmelser om lovens administration og kontrollen med overholdelse af bestemmelserne giver mig anledning til nogle bemærkninger.

Den hidtidige lovgivning på området har været administreret centralt, d. v. s. i statslig regie. Uanset den væsentlige opprioritering af opgaverne, forslaget betyder, mener jeg ikke, at der er grund til væsentlige ændringer i denne struktur. Dette hænger sammen med, at forslaget fortrinsvis regulerer produkter, der sælges som mærkevarer over hele landet, og det forhold, at der fortrinsvis skal føres

kontrol med virksomheder, der findes i et begrænset antal.

Opgaverne med vurderingen af anmeldelser af nye stoffer og vurderingen og reguleringen af »gamle« stoffer henlægges efter forslaget til miljøstyrelsen, hvilket vil kræve medarbejdere med forudsætninger inden for et bredt naturvidenskabeligt, teknisk og administrativt område.

Herudover vil der være behov for at søge særlig kvalificeret sagkundskab inddraget i beslutningsprocessen, hvorfor det er foreslået, at der skal nedsættes særlige sagkyndige råd. Miljøstyrelsen kan herved inddrage den sagkundskab, der findes uden for miljøministeriet. Kemikaliekontrollen, toksikologisk institut på statens levnedsmiddelinstitut og miljøstyrelsens laboratorier for luft-, ferskvands- og havforurening skal ligeledes bistå miljøstyrelsen.

Miljøstyrelsen vil som nævnt normalt træffe afgørelse som 1. instans, og visse af disse afgørelser vil kunne indbringes for miljøankenævnet. Tilsyns- og kontrolopgaverne foreslås som hidtil henlagt til kemikaliekontrollen, dog således at kontrollen i detailhandelen kan henlægges til kommunerne.

Gennemførelsen af forslaget og opprioriteringen af myndighedernes arbejde vedrørende de kemiske stoffer og produkter vil efter de beregninger, der er foretaget i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget, koste staten omkring 20 mill. kr. i årlige merudgifter efter en indkøringsperiode på ca. 3 år. Ved siden af disse udgifter er der imidlertid også tale om forøgede udgifter til undersøgelser for erhvervslivet i størrelsesordenen 15–25 mill. kr. pr. år.

Jeg finder imidlertid, at vi ved det foreliggende lovforslag tager fat på en hovedopgave inden for miljøbeskyttelsen, og at vi må se i øjnene, at en øget offentlig indsigt og kontrol med de kemiske stoffer og produkter ikke kan være gratis.

Jeg er i den forbindelse glad for, at også Industrirådet over for mig har givet udtryk for, at rådet kan tilslutte sig hovedprincipperne i lovforslaget.

Regeringen lægger i det hele taget meget vægt på, at den fremtidige regulering på området sker med den bredest mulige opbakning. Lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser vil derfor kun blive bragt i anvendelse